

Benjamín Isaac Dricas נהרג ביום 30.10.76 בגיל 20.

תאריך לידה: 5.8.1956

אזרח ארגנטיני, תעודה מס' 7.483.087

תיק CONADEP : 1912 [6387]

האם: Nancy Federovsky de Dricas.

האב: Abraham Dricas.

תיאור מקוצר של המקרה: אין מידע ברור על גורלו אך על פי הודעות טלפוניות אלמוניות Benjamín Dricas נהרג בפעולה משטרתית ב-30.10.76 בשעה 19.30 בביתו של מישוהו בשם Patricio Rivero. [ע"פ צוות EAAF זה היה הכינוי של Pablo Szir. אז נעצר שיר.] גופתו של דריקאס לא הוחזרה. ידוע זאת מתוך שיחות טלפון חטופות ביום 3.11.76 ופרסומים בעיתונות ביום 8.11.76. לבנחמין דריקאס היה הכינוי Pato Felini והיה נשוי ל-Marta Elina Libenson, שלאחר מותו נישאה ל-Marcos Zucker הבן.

תיק מארכיון משרד החוץ (א"מ חצ...). – תקציר:
אין כל רישום.

עדות שנמסרה על ידי האם Nancy Federovsky de Dricas בשימוע בבואנוס איירס ביום 9.9.2001.

פיני: מאוד חשוב לנו לקבל תיאור שלך לגבי המקרה, כולל הערכות שלך, ואחר כך נשאל שאלות. **ננסי פדרובסקי דה דריקאס:** הנעלם הוא בני Benjamín Isaac Dricas. היה בן 20 ביום שנעלם, לפני כן הרסו את הבית שלנו ב-20 באוגוסט 1976 באחת וחצי אחר חצות. ברגע שהוא לא מצאו אותו. ב-23 באוגוסט, הוא הגיע אלינו אבל היה מוכרח לעזוב כי היתה שמירה חזקה עלינו, ומאז לא חזר הביתה, והיה שולח שליחים על מנת שנפגוש אותו ברחוב. פעמיים הוא אמר לי שאסע באוטובוס או ברכבת והפנה אותי ללכת למקום זה או אחר, פעם אחת זה היה בפקולטה למשפטים, ומשם היינו הולכים ביחד והיה אומר לי בואי נלך כאילו אנחנו בני זוג כי עברו שם מכוניות עם "מפלצות". הפעם האחרונה שראיתי אותו זה היה יום אחרי יום האם, ב-18 באוקטובר, זה היה יום שני, והוא הזמין אותי להגיע לאותו מקום. הוא רצה כסף כדי לקנות דירת מבטחים. אמרתי לו שאנחנו יכולים להוציא אותו מהמדינה באמצעות בן דוד שהיה טייס והיה לו מטוס, וחשבנו להוציא אותו לאורוגוואי ומשם לישראל, אבל לא רצה, רצה רק כסף. ומאז לא נודע לי דבר. ב-3 בנובמבר 76 התקשרו לביתי, אני עבדתי, ואמי ענתה לטלפון, והאיש שדיבר בטלפון שאל על Federovsky [בני Benjamín Dricas הזדהה עם שם המשפחה שלי: Federovsky] ואמי התבלבלה וחשבה שמבקשים את אחי, אז אמרה שאין לה מושג ושהוא בטח בביתו. ב-5 בנובמבר ביום שישי, קיבלנו מברק רשום מהמקום שלכאורה הוא עבד בו עם הודעת פיטורין בשל היעדרות מהיום 30 באוקטובר.. אז הלכנו לבדוק מה קורה. ב-8 בנובמבר הופיעה בעיתון ידיעה על פעולה שנעשתה ב-Ramos Mejía בבית של מישוהו בשם Pancho Rivera או Rivero, בפינת הרחובות 25 de Mayo ו-Primero de Mayo. זו היתה פעולה עם מסוקים ונהרגו אנשים, ובעיתון פרסמו שם של מישוהו בשם "Pato" אך לא אמרו שם משפחה.

פיני: זה הכינוי של הבן שלך?

ננסי: לא יודעת, כי היו שני פאטו, אבל בבית לא קראנו לו כך. שם קראו לו כך, אך אני לא הסכמתי לזה ובבית לא קראנו לו כך. האמת היא שאני באמת לא רציתי את החיים האלה לילד הזה. כשמלאו לו 18 הוא עזב את הבית. רציתי לחפש אותו כי ראיתי אותו ברחוב, לפעמים הוא היה בא, בשביל כל זה היו זקוקים למכונית, ונכון שלבעלי היתה מכונית. רציתי לשכור בלש שיעקוב אחריו ובסוף לא עשיתי זאת כי פחדתי שיהיה לו מסוכן. בשנה לאחר מכן 27 בנובמבר 77 הופיעו בביתי שלושה אנשים: שני גברים ואישה, עם מכתב של בחורה, שלפי מה שבני סיפר לי כשהצלחתי לפגוש אותו, היא היתה בת הזוג שלו. שלושת האנשים אמרו שאחד זה האב, השנייה האם והשלישי דוד של בת הזוג שלו, של הבחורה הזו. בזמנים ההם

לא היה אפשר להאמין לשום דבר. מפיהם נודע לי שהוא נהרג באותה פעולה בבית של Pancho Rivero.

פיני : אמרו לך מה קרה לבת זוגי?

ננסי : לא, אמרו שהיא במקסיקו. לא אמרו הרבה, זה נודע לי אחר כך. מכיוון שהבחורה הזו היתה בהריון, הביאו לי תמונה של הבחורה ושל ילדה קטנה, ואמרו לי שזו הנכדה שלי. ושאלו אם אני רוצה לראות אותה. אמרתי שאין לי כל התנגדות לא רק לראות אותה אלא להכיר בה. לא רוצה להגן על בני, אבל אמרו שבאשמת בני יש להם בת כזו. אז שאלתי אז למה הבחורה לא היתה במקום הפעולה אם הם אהבו כל כך אחד את השני?

אמרו לי שהיא פחדה, מפני שהיא היתה בהריון. היא ילדה את התינוק בברזיל ב-Porto Alegre, אבל הכיר בילדה הבעל של אחותה של אם התינוקת. לתינוקת היו שני שמות משפחה: פורמלוק, וליבנסון. ליבנסון היה השם של אם הילדה.

לא ידעתי מעולם את השם האמיתי של בת זוגי. עד אשר לאחר מכן פרסמנו בעיתון La Opinión, ומאז ה-27 בנובמבר 77 לא צלצלו אליי, לא דיברו איתי ולא באו לחפש אותי עוד. כשביום הולדתו של הבן פרסמתי בערך לפני 7 שנים, 8 שנים בערך פרסמתי עם התמונה שלו, כאילו מודעת אבל, הופיע מישהו שלא היכרתי, שהכיר את המקום בה התגוררה חמותי. הוא אמר שהיא יכולה ליצור קשר ביני לבין הסבים של התינוקת שנולדה, שהיא הבת. ואז נודע לי לפי הסבים, שהבת שלהם היתה נפלאה, פלא, אבל מה עשתה הגברת הזו, שהיתה בסך הכול ילדה, השאירה את הבת שלה בגיל 3, שנולדה ב-3 בדצמבר 76 בבית יתומים בקובה. ההורים של בת הזוג שלו אמרו שהיא היתה נפלאה אבל זה מה שהיא עשתה. והיא חזרה לאחר מכן עם בן זוג חדש, ואילו היה ידוע לי הייתי חונקת אותו כי זה היה הבן של Marcos Zucker. אותו אחד שבכה בפרסומים שבנו נעלם, ושהבת זוג של בנו היא האם של נכדתי. אני אומרת שאני הייתי חונקת אותו בגלל סיבה אחת בלבד: אני לא ידעתי שום דבר, נודע לי כשראיתי את הילדה הקטנה, כי הם עשו קשר עם בני, והסבים דיברו עליי דברים איומים, אני לא יודעת איך הבת שלו היתה כל כך נפלאה ועזבה ילדה בת 3 בבית יתומים בקובה.

הם הגיעו לארגנטינה, הבן של האדם הזה, וכנראה לפני כמה ימים הופיע שהם הגיעו ל-Ezeiza ושם נעלמו.

עירית : מי הופיע ומתי?

ננסי : לפני כמה ימים, פורסם ב-Clarín, אתמול גם קראתי, שהופיע מדכא שפנה לבית המשפט ושהוא אמר שהוא נתן את ההוראות ביחד עם Rolón, מדכא שני, וכנראה הם עשו זאת. הבן של Marcos Zucker יש לו אבא מפורסם, וכנראה האיש הזה המדכא הזה זה מי שפעל כשנעלמו הבחורים שהגיעו למדינה.

הסבים חיפשו את הילדה בקובה, הביאו אותה, בגיל 3, אבל אף על פי שבשנת 77 כאשר אמרו לי האם אני רוצה להכיר את התינוקת אמרתי שאין לי התנגדות, אבל איך זה יהיה שהאם תחזור למדינה כשמחפשים אותה כל כך, ברגע שלא היה אפשר לחשוב שהמפלצות האלה יעזבו את השלטון.

כשהתמונה של הבן שלי התפרסמה, הופיעה האישה הזאת שלא הכרתי אותה אבל אמרה שהכירה את בני, ואם ברצוננו ליצור קשר עם המשפחה של התינוקת. הבת שלי הלכה כי הסבים של התינוקת לא רצו לראות אותי. וככה ניתן לי להכיר את הילדה כשכבר היתה בת 20. זה סיפור עצוב, כי למרות שהסבא רופא ראות, אני לא יודעת אם דאגו הרבה לילדה הזאת, התחילה עם בעיות בלשון (האיבר) ולקחו אותה למקומות לא נכונים לפקולטה לרפואת שיניים, ושם הפסידו הרבה זמן, זמן שהיה נחוץ ועשו טיפולים לא נכונים, היו צריכים לעשות טיפול יסודי, לייזר. הבת שלי המליצה לקחת אותה לרופא מפורסם ארגנטינאי שאמר שכבר אין מה לעשות. אני הלכתי להתייעץ עם הרופא כי אני מכירה אותו ואמר לי שזה משהו בלתי אפשרי. לקחו אותה לארה"ב ליוסטון, וככה כפי שלקחו אותה הביאו אותה, כפי שבכל מקום אחר עשו לה ניתוח, והרופא כאן אמר שעל מנת שלא יהיה לה מוות איום. זה היה סרטן. המוות היה כל כך איום, וזה מה שהרופא הארגנטינאי לא רצה לעשות בגלל גילה, יכול להיות שזה היה סרטן מלידה, משהו תורשתי.

פיני : רציתי להתרכז בבן שלך. כיוון שידוע המקום שפגעו בו, מעולם בסביבה לא מצאו את הגופה?

ננסי : נודע לי על המקום שנה לאחר מכן, אני חוזרת ואומרת: ב-27 בנובמבר באו באופן אישי, נכון שהיה קשר לאיזו בחורה שהתקשרה אבל דיברה עם אמי, וכמובן שלטלפון שלי היתה האזנה. גם בבית וגם במרפאה היתה האזנה לטלפונים. כשהיו הבחירות ונבחר אלפונסין, באו כדי להוציא את הקו ונפלו מספרים בחצר שלי ובאו לבקש ממני את המספרים, כמעט והרגו את העוזרת

שהיתה לי ואמרו לי שאם אני לא מחזירה את המספריים (כי אמרתי שאמסור אותם למשטרה) זה יהיה רע מאוד כי לא אגיע לשם.

עירית: האם נכון שהפריצה לביתם על ידי חיילים חמושים נעשתה חודשיים לפני שנחטף הבן, ב-20 באוגוסט 76?
ננסי: כן, ב-20 באוגוסט נכנסו הרסו את הכול.

עירית: האם לקחו מסמכים של הבן?
ננסי: לא כי לא היה שום דבר. הם חיפשו אותו, הם לא ידעו את מי הם מחפשים. אנחנו חיים בבית שבנה אותו אבי, אבי שמו יצחק פדרובסקי. והבן שלי היה חכם מאוד ולא אמר את שם משפחתו דריקאס. אף אחד לא הכיר את השם הזה. הוא אמר ששמו יצחק פדרובסקי. אז כשנכנסו באחת ורבע אחרי חצות, שברו את הדלת אנחנו ישנו למעלה. ובאחת וחצי היו מכוניות ברחוב והגיע בעלי, עצרו אותו כשבעלי רצה להיכנס לבית. השאירו את המכונית בחוץ והכניסו אותו. אז שאלו היכן יצחק פדרובסקי, ומכיוון שיש תמונה גדולה בכניסה של יצחק פדרובסקי (שזה אבא שלי) אמר שהוא בבית עלמין ב-Liniers. הם שאלו אם יש לו בן, אמר יש לי בן בשם בנימין דריקאס. הם עולים נכנסים לחדר שלי, לא מדליקים את האור מכוונים אליי תת מקלע, הלכו עם מעילים, והדבר היחידי שראו זה קצה התת מקלע ואמרו לי לא לזוז מהמיטה. שאלו אם יש לי בן, אמרתי שכן אך לא יודעת היכן הוא. הלכו לחדר נוסף ושם הדליקו את האור, שם ישנה אמי, בתי היתה קטנה וישנה במיטה קטנה.

עירית: מבקשת סליחה, כי עברנו את הזמן ונמשיך בשאלות כן ולא. הבנתי שחיפשו את הבן ולא מצאו אותו.
ננסי: כן

עירית: הייתם בקשר עם הבן?
ננסי: מעט.

עירית: אבל אמרתם לבן שמחפשים אותו?
ננסי: כן כי הוא הופיע ב-23 באוגוסט.

עירית: הצעתם להוציא אותו מהמדינה ולא רצה.
ננסי: כן.

עירית: החטיפה היתה ב-Ramos Mejía?
ננסי: למיטב ידיעתי כן.

עירית: והוא נהרג שם?
ננסי: זו סברה, משערים שכן.

עירית: למה משערים כך?
ננסי: בגלל מה שסיפרו לי ההורים של בת הזוג של הבן ב-27 בנובמבר.

עירית: איך נודע להם שהוא נהרג?
ננסי: הם סיפרו שהוא הלך לאותו מקום. שהוא נמצא שם. גם הם לא ידעו בדיוק אם נהרג שם.

עירית: יש לנו את מספר התיק של הבן שלך בוועדה של ה-CONADEP, האם מסרת דגימה של די אן איי?
ננסי: לא אבל מוכנה לתת.

עירית: אז ניתן לך כרטיס אנחנו לא רוצים לטעת תקוות שווא, אבל אנחנו עושים כל מה שאפשר כדי לקשר בין כל שביבי המידע שיש לנו. שלא תחשבי שאנחנו לא רגישים לסיפור הנורא של הנכדה שלך, אנחנו מבינים את זה מאוד אבל נקצר כי עלינו לראיין עוד אנשים.
ננסי: זה הגיוני.

עירית: נעשה כל מה שאפשר כדי לאסוף מידע, ותודה רבה על העדות שלך.
ננסי: אני אסירת תודה לכם.